

در ادامه موج استعفاها و برکنار یی‌ها در کاخ سفید، «مایکل آنتون»، سخنگوی شورای امنیت ملی آمریکا هم اعلام کرده‌است از سمت اش کناره‌گیری می‌کند. به نوشته «پولیتیکو» با کناره‌گیری او «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهور آمریکایی از اولین حامیان سیاست خارجی اش با شعار «اول آمریکا» را از دست خواهد داد. او استعفايش را ساعاتی قبل از آغاز به کار «جان پاولتن»، مشاور امنیت ملی جدید ترامپ اعلام کرد.

بازگشت فرانسه به ۱۹۶۸بهار اروپایی در راه است؟

دکتر علیرضارضاخواه -این‌روز‌ها علاوه بر نبود امنیت، موج اعتراضات و ناراضیاتی‌های عمومی از اروپا در حال افزایش است. این تحولات به‌ویژه در فرانسه قابل مشاهده است.

از کارگران عضو اتحادیه‌های کارگری گرفته تا کارمندان دولت و دانشجویان، همه و همه به اوضاع معیار مدیریت کشور معترض‌اند. سوال این‌جاست که آیا این موج اعتراض می‌تواند بر نامه و دستور کار سیاسی ماکرون را برای اولین بار به شکلی واقعی به چالش بکشد؟ در این صورت آیا می‌توان انتظار داشت امواج اعتراضات به فراسوی مرزهای فرانسه برود و بهاری اروپایی را به وجود آورد؟

■ **اعتراض کارگران با پرچم «کنفدراسیون عمومی کار»**
نشریه «اکوین» در گزارشی در این باره می‌نویسد: مسئله تنها راه‌آهن و کارگران آن نیست. از حیاط دانشگاه‌ها گرفته تا سوپرمارکت‌ها و پایانه‌های فرودگاه، موج ناآرامی سرتاسر فرانسه را به جوش و خروش آورده است. هم‌زمان با اعتصاب کارگران راه‌آهن دولتی راه‌آهن ۴۰مبارزشان ارزش و اهمیت نمادین بسیار زیادی برای فرانسوی‌ها دارد و به نظر این‌بار ادامه دار و شدید خواهد بود. دانشجویان و کارگران در دیگر بخش‌های دست به اعتراض زده‌اند. این نخستین ناآرامی بزرگ در دوران ریاست‌جمهوری امانوئل ماکرون نیست. سال گذشته، اصلاحات قانون کار نیز مجموعه‌ای از اعتصابات و فعالیتهای اعتراضی را برانگیخت، با این حال، دامنه موج جدید اعتراضات گسترده‌تر است. این بار جنبش دانشجویی نیز در حمایت از این اعتراضات به صحنه آمده است.

■ **کارگران راه‌آهن**

پس از آن که در ۲۲ مارس کارمندان دولت به اعتراضات پیوستند، ۳۰ آوریل کارگران راه‌آهن در سرتاسر فرانسه دست به اعتصاب زدند. درخواست اتحادیه‌ها از حکومت پس گرفتن اصلاحات پیشنهادی است که به موجب آن مزایای کارگران راه‌آهن قطع خواهد شد. این اصلاحات به‌زعم کارگران، نخستین مرحله خصوصی‌سازی همه جانبه شرکت ملی راه‌آهن فرانسه (SNCF) است. طرح مبارزاتی کارگران تا ۲۸ ژوئن، سه‌روز کار و دو روز فعالیت سیاسی و اعتصاب است. هم‌زمان با اعتصاب کارگران راه‌آهن، اعتصاب‌ها و اعتراضات دیگری نیز در سرتاسر کشور آغاز شده است.

نگاهی به راهکار چین برای مقابله با جنگ تجاری آمریکا اتکای «اژدها» به توانمندی داخلی

فادرانی- «شیوه‌های غیرعادلانه تجارت چین» موضوعی بود که «دونالد ترامپ» در کارزار انتخاباتی خود بر آن تأکید می‌کرد و اصلاح روابط تجاری با این کشور را به عنوان یکی از برنامه‌های آینده خود برای پیروزی در انتخابات سال ۲۰۱۶ کسب عنوان ریاست‌جمهوری ایالات متحده بارها اعلام کرد. گرچه در آن زمان کمتر تحلیل‌گری، انتخاب وی را به عنوان چهل و پنجمین رئیس‌جمهور ایالات متحده پیش‌بینی می‌کرد، اما در دست هشت ماه پس از تکیه بر صندلی اتاق بیضی، نماینده ارشد خود را به منظور تحقیق در خصوص سیاست تجاری چین منصوب کرد. رابرت لاپتاهایزر- مأموریت یافت به طور مشخص شیوه‌های غیرعادلانه و اهرم‌های صنعتی کشور چین را دقیق بررسی کند تا سر سالانه ۲۵۵ میلیارد دلاری را که بر اساس گزارش NBC News از طریق کالاهای تقلبی، سرقت نرم‌افزار و جاسوسی در بخش صنعت به اقتصاد ایالات متحده وارد می‌شود، با جزئیات به «ترامپ» گزارش دهد. ابتدا به نظر نمی‌رسید این موضوع بیش از همه روی چین متمرکز باشد اما وقتی فرستی از صدها کالادر اختیار ترامپ قرار گرفت که ارزشی به میزان ۵۰ تا ۶۰ میلیارد دلار دارد و کالاهای چینی را در بر می‌گیرد، معلوم شد هدف اصلی آمریکایی‌ها در این برهه زمانی چین است.

چین پیروزی کرده‌اند اما برای شکست این حریف خود بهتر از اقتصاد عرصه دیگری نیافته‌اند. آمریکایی‌های ماندوقتی علیه کشورهای ضعیف قدرت نظامی به کار می‌گیرند درصدموفقیت زیاد است اما برای کشورهای نظیر چین طبیعی است که راهبردهای دیگری به کار گرفته شود. به‌ویژه این که چین کشوری است که‌روی اصول و اساس تجاری بنا شده است و سابقه چهار دهه اصلاحات و در‌های باز دارد و بیشتر از هر کشور دیگری در مسائل اقتصادی قوی و در عین حال آسیب‌پذیر است.

■ **شکست چین در به دست آوردن دل آمریکا**
چینی‌ها از زمانی که ترامپ روی کار آمد خیلی تلاش کردند رضایت او را به دست آورند و همان زمان «شی‌جین پینگ» رئیس‌جمهور چین خیلی زود به آمریکا سفر کرد و به طرف برنامه ۱۰۰ روز گسترش روابط را تنظیم کردند که با گذشت یک سال تنها نتیجه آن ورود دو طرف به یک جنگ تجاری تمام عیار است. چین برای خشنود کردن آمریکا پا را از این فراتر گذاشت و متحد سنتی و دیرینه خود که شمالی را به دلیل آن که بتواند از مجازات‌های آمریکا رها کند، قربانی کرد و بسیاری از ارتباطات تجاری با این کشور را قطع و یکی از بیشترین فشارها را در طول تاریخ روابط دو طرف بر کره شمالی وارد کرد. امروز به نظر می‌رسد که چینی‌ها از ترامپ روست خورده‌اند، آن‌ها به هر شرایطی که با کره شمالی نیز تا مرز مناقشه جلورفته بودند، ناگهان با موجی از هجسه‌های تجاری و روابویی نظامی نمی‌شوند همواره از این اصل در باره

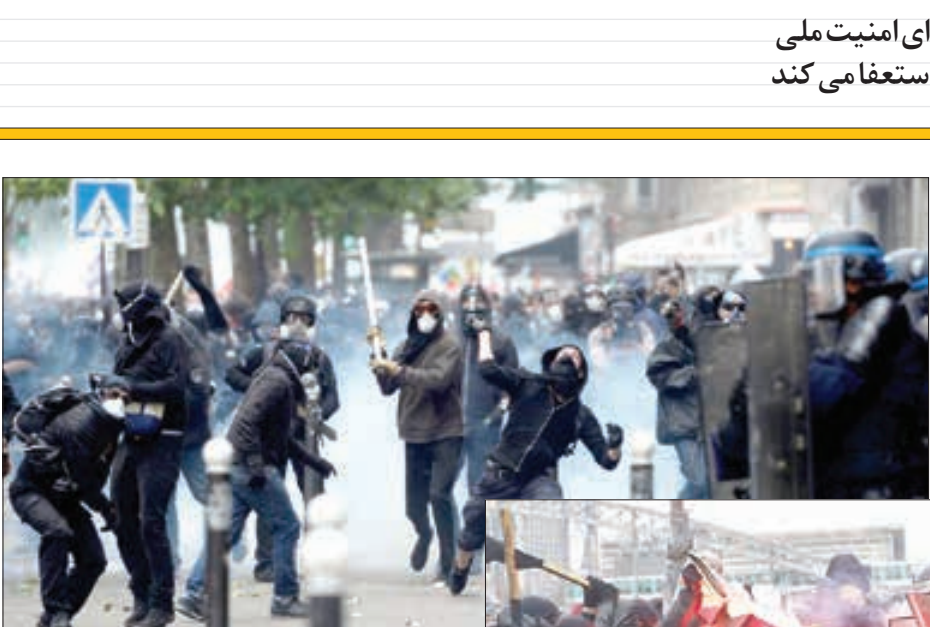

کارمندانش بود. در آن روز، کارمندان دولت علیه توقف دو هزار و ۴۰۰ نفر بسته شدن حدود ۳۰۰ مغازه در سال اخیر سازمان دهی شده بود. کارگران مأمور جمع‌آوری زباله نیز زیر پرچم کنفدراسیون عمومی کار (CGT) به شکل نامحدود دست به اعتصاب زدند. برخی از این کارگران که به بخش خصوصی مشغول به کارند، خواستار آن هستند که به عنوان کارگر بخش دولتی بازنشاسی شوند. موج ناآرامی به ایرفرانس نیز کشیده شده که یکی دیگر از پایگاه‌های اصلی فعالیت صنفی در فرانسه است.

خلبانان، مهندسان ار، خدمه و کارمندان این شرکت برای چهارمین بار از اواخر ماه فوریه، با مطالبه افزایش ۶درصدی حقوق، دست به اعتصاب زدند. هم‌زمان، کنفدراسیون عمومی کار (CGT) در اقدامی برای تحت فشار گذاشتن دولت و پس گرفتن اصلاحات مربوط به راه‌آهن، اختطار رسمی داده که یک دوره سه‌ماهه از اعتصابات را در بخش انرژی سامان خواهد داد.

■ **کارمندان دولت و دانشجویان**

اعتراض کارمندان دولتی در روز ۲۲ مارس بیشتر نوعی همراهی با کارگران راه‌آهن، برای نشان دادن انسجام

همگانی به آموزش عالی تأکید دارد. جرقه ناآرامی‌های دانشگاه‌ها در شهر جنوبی مون‌پلیه زده شد. روز ۲۲ مارس- هم‌زمان با اعتراض کارگران راه‌آهن و کارمندان دولت- دانشجویان دانشکده حقوق دانشگاه مون‌پلیه در یکی از سالن‌های سخنرانی اشغال شده دانشگاه، نشست عمومی برگزار کردند که در جریان آن، گروهی از مردان نقاب‌دار به زور وارد دانشگاه شدند، دانشجویان را با باتوم و تخته‌های چوب‌کک زدند و از سالن بیرون انداختند. متعاقب آن در چرخشی عجیب، پلیس یکی از مسئولان اصلاحات ملی را بازداشت و مجبور به استعفا کرد، اقدامی که به این گمان دامن زد که او در جریان حمله به دانشجویان بوده است. یکی دیگر از استادان دانشگاه نیز مورد بازجویی پلیس قرار گرفته است. از آن زمان، دانشجویان مون‌پلیه دانشگاه را اشغال کرده‌اند و در همبستگی با دانشجویان دیگر دانشگاه‌های فرانسه در بودو، نانسی و... دست به اعتراض زده‌اند. با این اعتراض و اشغال، دانشجویان دانشگاه تولوز نیز در چند ماه گذشته علیه اصلاحات ملی و محلی فعال بوده‌اند؛ هم‌زمان محوطه‌هایی از بزرگ‌ترین دانشگاه‌های دولتی فرانسه- دانشگاه پاریس یک، پانتئون- سوربن- به دست دانشجویان اشغال و به اصطلاح سرگردنی شده‌است. آتش اعتراضات هنوز در خودسوربن شعله‌ور نشده، اما نیم‌قرن پس از می ۱۹۶۸، اعتراضات این روزهای دانشگاه‌های فرانسه به اعتراضات دانشجویی آن روزها شباهت دارد. در آن دوران، سرکوب پلیسی جنبش دانشجویی به شکله باروتی برای خیزش گسترده و بی‌سابقه کارگران بدل شد. در حالی که امروز نیروی کار و سازمان‌های چپ ضعیف‌تر از آن دوران‌اند، فعالان و معترضان جوان به این جزئیات توجه چندانی ندارند. آن‌ها امیدوارند که می ۲۰۱۸ چیزی بیشتر از موعدی دودودو قایع می ۱۹۶۸ باشد.

راه‌های مقابله اروپا با ترامپ
اندیشکده بروگل در تحلیلی به بررسی چالش‌های اتحادیه اروپا برای مقابله با ترامپ پرداخت نوشت: اتحادیه اروپا با تقویت اصلاحات گدوی اقتصاد داخلی خود می‌تواند به عنوان سپری در برابر روسوه‌های پر خاسته از سیاست حمایت‌گرای دولت آمریکا ایستادگی کند و به واشنگتن و اکش نشان دهد. ایالات متحده مهم‌ترین شریک اتحادیه اروپا در عرصه تجارت و سرمایه‌گذاری دو جانبه بوده تا به امروز نیز از نظام تجارت چند جانبه حمایت کرده‌است. اما با کاهش اهمیت نسبی ایالات متحده در این حوزه، به نظر می‌رسد دولت آمریکا در مسیری قرار گرفته تا معاملات چند جانبه را به نفع خود جایگزین کند.

به عنوان مثال در حوزه تجارت و واشنگتن قصد دارد با عقد معاملات تجاری جدید، کسری‌تر از تجاری در توافق نامه‌های دو جانبه را کاهش دهد و به طور مشخص از تولید داخلی پشتیبانی کند. در حوزه سیاست آب و هوا، تعهدات به توافق پاریس را مورد تردید قرار داده در بخش دفاع نیز، گستره‌تری به اصطلاح «چتر امنیتی» و واشنگتن نسبت به گذشته به مراتب کمتر شده است. در واقع به نظر می‌رسد آن‌چه به عنوان وعده کلی در پشت این تغییر جهت قرار دارد، تحقق سیاست «جست آمریکا» و بهبود شرایط در صورتان اتحادیه متحده است. اتحادیه اروپا در درجه اول باید اقتصادی نسبتاً باز است و از نظام تجاری چند جانبه بهره‌میرد و حمایت می‌کند، بنابراین باید از منافع

ایران و روسیه در تهران باشد و چه بسا این نشست مناسب‌ترین جا برای آشتی ترکیه و سوریه در خاک کشور سومو باشد، با وجود این که ایران در پیرونده سوریه بی طرف نیست

رو به بهبودود. ترامپ از دوستانش باج‌گیری می‌کند و آن‌ها را به سوی ورشکستگی سوق می‌دهد، اما مادر اتحادف سه گانه جایگاه اقتصادی و سیاسی اعضای آن تقویت خواهد شد و در‌های آن به روی همه آن‌هایی که می‌خواهند با گستاخی و گردن‌کشی آمریکا مقابله کنند باز است و عجیب نیست که شاهد پیوستن عراق، سوریه و چه بسا چین و الجزایر به آن باشیم. کرسی سوریه نیز با قدرت در این ائتلاف محفوظ است و به زودی بر خواهد شد اما این کرسی در اجلاس سران عرب در ریاض که ۱۰ روز دیگر برگزار می‌شود همچنان در وجه‌تاسا‌ها یا دهه‌های آینده خالی خواهد ماند چون رهبری سوریه دیگر این اجلاس را در صورت کنونی آن عربی نمی‌داند و ما هم با او در این عقیده اتفاق نظر داریم. بنابراین بعید نیست که بشمار اسد، عضو چهارم نشست سه جانبه هبران ترکیه، ایران و روسیه در تهران باشد و چه بسا این نشست مناسب‌ترین جا برای آشتی ترکیه و سوریه در خاک کشور سومو باشد با وجود این که ایران در پیرونده سوریه بی طرف نیست، تجارت جهانی تجسم یافته است.

بین الملل

امیرعلی ابوالفتح
info@khorasannews.com

بولتون میانه‌رو می‌شود؟

جان بولتون به عنوان سومین مشاور امنیت ملی در دولت دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، به طور رسمی کار خود را از دیروز آغاز کرد. وی با یک پیام ویوتیتری دونالد ترامپ که در آن خبر برکناری ژنرال هربرت ریمنود مک‌مستر از سمت مشاور امنیت ملی اعلام شده بود، به این سمت منصوب شد. در ۱۴ ماه گذشته، بولتون بعد از مایکل فلین و هربرت مک‌مستر، سومین شخصی است که سمت مهم مشاور امنیت ملی آمریکا را برعهده می‌گیرد. بولتون به لحاظ دیدگاه‌های شخصی و مسئولیت‌هایی که تاکنون عهده دار بوده است، در مرزه شاخص‌ترین چهره‌های موسوم به «شاهین‌ها» ی سیاست خارجی آمریکا شناخته می‌شود. در دوران یک‌ه‌تازی محافظه‌کاران نوین در صحنه سیاست خارجی و سیاست امنیتی آمریکا بعد از حادثه ۱۱ سپتامبر، بولتون مدافع نظریاتی همچون انجام جنگ‌های پیش‌دستانه، لشکرکشی به عراق، تخریب همه‌جبهه خاورمِمل، دفاع تمام‌قد از اسرائیل و اتخاذ رویکرد یک‌جانبه گرایانه بود. بولتون در زمان تصدی سمت سفیر آمریکا در سازمان ملل در تحقیر این نهاد بین‌المللی گفته بود اگر ۱۰ طبقه ساختمان سازمان ملل نیز تخریب شود، اتفاقی رخ نخواهد داد. همچنین میزان دل‌بستگی بولتون به صهیونیست‌ها به حدی بود که اسرائیلی‌ها، سفیر آمریکا در سازمان ملل را به اصطلاح عضو ششم از هیئت پنج نفره اسرائیل در سازمان ملل لقب داده بودند. بولتون در دورانی که سمت‌های دولتی نداشت، بر لحن تند و افراطی خود افزود و به چهره اصلی جریان جنگ طلب در آمریکا بدل شد. برخی از سخنان بولتون در شبکه‌هایی همچون فاکس نیوز اعتراض‌هم‌جنبه‌ای وی در حزب جمهوری خواه را نیز برانگیخت. وی از حمله پیش‌دستانه به کره شمالی، خروج از توافق هسته‌ای ایران، برخورد شدیدتر با روسیه و دخالت آشکارتر در جنگ سوریه حمایت کرده است. انجام هر یک از این پیشنهادها، جهان را در ناامنی بیشتر فرو خواهد برد و مشکلات سیاست خارجی آمریکا خواهد افزود. با این حال، تجربه نشان داده‌است افرادی همچون بولتون پس از قرار گرفتن در سمت‌های رسمی و دولتی، در دیدگاه‌های تند و افراطی خود تجدید نظر کرده‌اند. یکی از این موارد، جیمز متیس، وزیر دفاع آمریکا است که در دوران فرماندهی نیروهای آمریکایی در منطقه غرب آسیا، مدافع نظریاتی همچون درگیری فعال تر نظامی در منطقه بود؛ اما در یک سال گذشته و به گفته برخی از رسانه‌های آمریکایی، وی به طیف نسبتاً میانه‌روی نیم امنیتی ترامپ بدل شده است. از این رو محتمل به نظر می‌رسد بولتون نیز متأثر از نظریات دانه کارشناسی سیاسی – امنیتی آمریکا، رویکرد متفاوتی در گذشتنه در پیش گیرد. مواجهه مشاور جدید امنیت ملی آمریکا با موضوعاتی همچون جنگ سوریه، دیدار محتمل سران آمریکا و کره شمالی و در نهایت، بحث توافق هسته‌ای ایران با موسوم به برجام در افق‌هایی مشخص خواهد کرد که فردی با تمایلات افراطی حقه طلبانه، علیه‌ترین سمت مشاور امنیتی، رئیس‌جمهور آمریکا را برعهده گرفته است؛ این که سیستم در نهایت، بولتون جنگ طلب را تعدیل خواهد کرد.

اندیشکده روز

راه‌های مقابله اروپا با ترامپ

اندیشکده بروگل در تحلیلی به بررسی چالش‌های اتحادیه اروپا برای مقابله با ترامپ پرداخت نوشت: اتحادیه اروپا با تقویت اصلاحات گدوی اقتصاد داخلی خود می‌تواند به عنوان سپری در برابر روسوه‌های پر خاسته از سیاست حمایت‌گرای دولت آمریکا ایستادگی کند و به واشنگتن و اکش نشان دهد. ایالات متحده مهم‌ترین شریک اتحادیه اروپا در عرصه تجارت و سرمایه‌گذاری دو جانبه بوده تا به امروز نیز از نظام تجارت چند جانبه حمایت کرده‌است. اما با کاهش اهمیت نسبی ایالات متحده در این حوزه، به نظر می‌رسد دولت آمریکا در مسیری قرار گرفته تا معاملات چند جانبه را به نفع خود جایگزین کند.

به عنوان مثال در حوزه تجارت و واشنگتن قصد دارد با عقد معاملات تجاری جدید، کسری‌تر از تجاری در توافق نامه‌های دو جانبه را کاهش دهد و به طور مشخص از تولید داخلی پشتیبانی کند. در حوزه سیاست آب و هوا، تعهدات به توافق پاریس را مورد تردید قرار داده در بخش دفاع نیز، گستره‌تری به اصطلاح «چتر امنیتی» و واشنگتن نسبت به گذشته به مراتب کمتر شده است. در واقع به نظر می‌رسد آن‌چه به عنوان وعده کلی در پشت این تغییر جهت قرار دارد، تحقق سیاست «جست آمریکا» و بهبود شرایط در صورتان اتحادیه متحده است. اتحادیه اروپا در درجه اول باید اقتصادی نسبتاً باز است و از نظام تجاری چند جانبه بهره‌میرد و حمایت می‌کند، بنابراین باید از منافع

ایران و روسیه در تهران باشد و چه بسا این نشست مناسب‌ترین جا برای آشتی ترکیه و سوریه در خاک کشور سومو باشد، با وجود این که ایران در پیرونده سوریه بی طرف نیست